

**PRZEDSIĘBIORSTWO
BUDOWLANO INSTALACYJNE
BARTŁOMIEJ KROPIŃSKI**

**89-300 WYRZYSK
UL. BYDGOSKA 9C/25
TEL. 607 224 747
e-mail: pbikropinski@gmail.com**

KARTA INFORMACYJNA PRZEDSIĘWZIĘCIA

OBIEKT: Budowa chlewni o osadzie do 32 DJP.

LOKALIZACJA: obręb Izdebki, gmina Łobżenica,
działka nr geod. 29,
jednostka ewidencyjna Łobżenica

INWESTOR: Anna Czyż
Izdebki 14, 89-310 Łobżenica

OPRACOWAŁ: inż. Bartłomiej Kropiński

Kwiecień 2017

**Karta informacyjna przedsięwzięcia
zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu
informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353.)**

INWESTOR: Anna Czyż, Izdebki 14, 89-310 Łobżenica

**Budowa budynku chlewni na 355 szt. trzody chlewnej (docelowo gospodarstwo osiągnie
64 DJP), na działce o numerze ewidencyjnym 29 w miejscowości Izdebki,
gmina Łobżenica.**

1. Cel i zakres opracowania

Niniejsze opracowanie wykonane jest jako niezbędny załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na **budowie budynku chlewni na 355 szt. trzody chlewnej (docelowo gospodarstwo osiągnie 64 DJP), na działce o numerze ewidencyjnym 29 w miejscowości Izdebki, gmina Łobżenica.**

Kartę informacyjną opracowano zgodnie z:

- ustawą z dnia 3 października 2008 r. - o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71 j.t.);
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.);
- ustawa z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003, Nr 3 poz. 44);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70);
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.).

2. Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia.

Zgodnie z § 3 ust 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71 j.t.) przedsięwzięcie kwalifikuje się jako: chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza. Analizując wielkość oraz zakres planowanej inwestycji można

uznać, iż nie będzie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Rodzaj przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego w miejscowości Izdebki 14, gmina Łobżenica na działce o numerze ewidencyjnym 29. Przedsięwzięcie obejmuje wybudowanie nowego budynku chlewni.

W obecnie istniejącym gospodarstwie rolnym prowadzony jest już chów trzody chlewnej, a budowanego budynku chlewni ma na celu poprawę dobrostanu zwierząt. Obecny oraz planowany system chowu prowadzony jest w systemie ściółkowym.

Działka o numerze ewidencyjnym 29 i powierzchni 6,5055 ha, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia składa się: 3,2400 ha to grunty orne RIVa, 2,8027 ha to grunty orne RIVb, 0,2596 ha grunty rolne zabudowane Br-RIVa, 0,2032 ha grunty sady S-RIVa.

Na działce znajdują się następujące budynki:

- budynek mieszkalny Inwestora;
- budynki gospodarcze;
- cztery budynki gospodarcze w których obecna obsada wynosi: do 15 macior, do 100 prosiąt, do 100 warchlaków, do 120 tuczników co łącznie daje nam 32 DJP.

Skala przedsięwzięcia

Skala przedsięwzięcia będzie miała charakter lokalny, ograniczony do terenu gospodarstwa rolnego należącego do Inwestora, i realizowana będzie w miejscowości Izdebki, obręb Izdebki, gmina Łobżenica, na działce o numerze ewidencyjnym 29.

Zgodnie z założeniami inwestora planowane przedsięwzięcie obejmować będzie budowę chlewni z docelową obsadą 355 sztuk – 32 DJP. Istniejące gospodarstwo poprzez rozbudowę i dostawienie inwentarza osiągnie docelowo obsadę do 64 DJP. Pozostałe obiekty znajdujące się na działce na której realizowane będzie przedsięwzięcie nie ulegną zmianom projektowym.

Projektowana chlewnia zlokalizowana zostanie na działce o numerze ewidencyjnym 29, w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących budynków gospodarczych. Budynek będzie wykonany w technologii szkieletowej, szkielet stalowy, ściany osłonowe murowane, dach zostanie wykonany płyt warstwowych, dach dwuspadowy. Oświetlenie budynku światłem naturalnym oraz światłem sztucznym poprzez zamontowanie świetlówek jarzeniowych. Do obiektu doprowadzona będzie instalacja elektryczna oraz wodociągowa. Nowy budynek chlewni osiągnie powierzchnię do 310 m², wymiary budynku 12,8 m x 24,0 m. Szczegółowe warunki posadowienia obiektów budowlanych, uwzględniające przydatność gruntu na potrzeby projektowanego obiektu i jego charakteru oraz zakwalifikowania go do odpowiedniej kategorii geotechnicznej zostaną określone w części opisowej projektu budowlanego zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz 1409 ze zm.).

Usytuowanie przedsięwzięcia

Gospodarstwo rolne zlokalizowane jest w województwie wielkopolskim, powiecie pilskim, gmina Łobżenica, obręb Izdebki, miejscowość Izdebki, działka o numerze ewidencyjnym 29.

Działka, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia znajduje się w zabudowie rozproszonej. Najbliższą zabudowaną działką, jest działka o numerze ewidencyjnym 30. Natomiast kolejne zabudowane działki znajdują się w odległości poniżej 100 m i są to również gospodarstwa rolne. Dojazd do działki, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia zapewniony jest z drogi o numerze 37.

W najbliższym rejonie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia brak jest terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży oraz szpitali.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty ochroną konserwatorską. Zgodnie z art 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568), w przypadku odkrycia w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, iż są one zabytkami, wówczas zostaną:

- wstrzymane wszystkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
- zabezpieczone przy użyciu dostępnych środków, przedmioty i miejsce ich odkrycia,
- niezwłocznie zawiadomienie o tym służby Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Jeżeli w terminie 5 dni od przyjęcia zawiadomienia przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie zostaną dokonane oględziny odkrytego przedmiotu, przerwane roboty zostaną kontynuowane.

Po dokonaniu oględzin odkrytego przedmiotu konserwator zabytków wydaje decyzję:

- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot nie jest zabytkiem,
- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot jest zabytkiem, a kontynuacja robót nie doprowadzi do jego zniszczenia lub uszkodzenia,
- nakazującą dalsze wstrzymanie robót i przeprowadzenie, na koszt osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej finansującej te roboty, badań archeologicznych w niezbędnym zakresie.

Uwarunkowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia jest objęty planem zagospodarowania przestrzennego.

3. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób ich wykorzystania i pokrycia szatą roślinną.

Planowane przedsięwzięcie oraz jego bezpośrednie otoczenie cechuje się typowo rolniczym krajobrazem. Występująca w sąsiedztwie szata roślinna oraz sposób zagospodarowania działek sąsiednich związany jest z prowadzoną produkcją rolniczą. Na terenie przedmiotowego przedsięwzięcia nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia prac związanych z wycinką drzew. Jednocześnie w rejonie lokalizacji przedmiotowego

przedsięwzięcia oraz w jego bezpośrednim otoczeniu, nie znajdują się żadne obiekty objęte ochroną lub przewidziane do ochrony. Nie występują tu również obiekty kultury materialnej objęte ochroną konserwatorską.

4. Rodzaj technologii.

Rodzaj technologii dotyczącej prowadzenia hodowli trzody chlewnej nie ulegnie zmianie będzie prowadzony tak jak dotychczas zmiana ulegną jedynie warunki w jakich ta hodowla będzie prowadzona, czyli polepszy się dobrostan zwierząt. W wybudowanej chlewni prowadzony będzie system ściółkowy utrzymywania trzody. Planowana budowa ma na celu zwiększenie obsady dotychczas utrzymywanego stada do 710 sztuk trzody. Budowa chlewni nie zmieni kierunku produkcji prowadzonej na terenie gospodarstwa.

Rozbudowa gospodarstwa, polegająca na budowie budynku chlewni pozwoli na poprawę warunków dobrostanu zwierząt oraz ochronę środowiska.

Wielkość produkcji

Wielkość produkcji dla przedsięwzięcia związana będzie z chowem trzody do 64 DJP. Obecnie wielkość produkcji gospodarstwa rolnego kształtuje się na poziomie:

Obecna obsada		Planowana obsada	
Rodzaj zwierząt	Ilość [szt]	Rodzaj zwierząt	Ilość [szt]
Maciory	15 (6 DJP)	Maciory	30 (12 DJP)
Prosiaki	100 (2 DJP)	Prosiaki	220 (5 DJP)
Warchlaki	100 (7 DJP)	Warchlaki	220 (16 DJP)
Tuczniaki	120 (17 DJP)	Tuczniaki	240 (31 DJP)
DJP=32		DJP=64	
Docelowo gospodarstwo planowane jest na 64 DJP			

Czas pracy

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zmiany dotychczasowego systemu pracy gospodarstwa rolnego. Ma ona na celu usprawnienie prowadzonych prac gospodarskich a tym samym poprawę dobrostanu utrzymywanych w gospodarstwie zwierząt.

5. Ewentualne warianty przedsięwzięcia.

Wariant proponowany przez Inwestora

Wariant „zerowy” - nie podejmowanie planu rozbudowy gospodarstw. Wariant zakłada pozostawienie dotychczasowej działalności przedmiotowego gospodarstwa rolnego bez zmian to znaczy, że pozostanie ono na poziomie osiągniętym na dzień dzisiejszy czyli obsady stada do 32 DJP bez możliwości rozwoju.

Wariant I – rozbudowa istniejącego gospodarstwa, budowa chlewni wraz ze zwiększeniem posiadanej obsady stada do 64 DJP stanu obecnego.

Racjonalny wariant alternatywny

Zaproponowany przez Inwestora Wariant nr I, jest racjonalnym wariantem alternatywnym, ponieważ ma na celu usprawnienie organizacji prac prowadzonych w gospodarstwie rolnym oraz daje możliwość dalszego rozwoju gospodarstwa i poprawę stanu hodowli posiadanych przez Inwestora zwierząt.

Rozbudowa ma również na celu sprostanie wymaganiom Wspólnej Polityki Rolnej i Systemu Wzajemnej Zgodności (cross compliance). Realizacja planowanego przedsięwzięcia ma również na celu jak najmniejsze negatywne oddziaływanie na otaczające środowisko.

6. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw i energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70), normatywne zapotrzebowanie wody w obiekcie inwentarskim i wielkotowarowego przemysłowego chowu docelowo wyniesie:

$$64 \text{ DJP} \times 0,129 \text{ m}^3/\text{dn} = 8,26 \text{ m}^3/\text{dzień}$$

Szacunkowe zapotrzebowanie na energię wynosi:

- elektryczną - 12 kW
- ciepłą - 0 kW
- gazową - 0 kW

7. Rozwiązania chroniące środowisko.

Zgodnie z przepisami w zakresie ochrony środowiska w czasie prowadzonych prac budowlanych oraz funkcjonowania obiektu i urządzeń do gromadzenia odchodów zwierzęcych obowiązywać będzie ochrona przed zanieczyszczeniami gruntu, wód i powietrza atmosferycznego oraz uciążliwościami powodowanymi przez hałas.

Projektowane przedsięwzięcie spowoduje znaczne zmniejszenie ilości wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń do gleb, gruntu, wód i powietrza atmosferycznego w stosunku do obecnego poziomu.

W wyniku realizacji budynku inwentarskiego oraz urządzeń infrastruktury rolniczej nastąpi znacząca poprawa higieny pracy w budynkach inwentarskich, a także poprawa stanu sanitarnego środowiska przyrodniczego. Zastosowanie odpowiednich materiałów hydroizolacyjnych i kwasoodpornych oraz solidne wykonawstwo pozwalają przypuszczać, że w istotny sposób nastąpi zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed migracją zanieczyszczeń pochodzenia organicznego do gleby wód powierzchniowych i gruntowych.

Powstała w prowadzonym gospodarstwie gnojowica wykorzystywana będzie jako nawóz naturalny do nawożenia własnych użytków rolnych, zgodnie z obowiązującymi terminami nawożenia i we właściwych dawkach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.).

Wody opadowe spływające z dachów budynków inwentarskich będą spływały w kierunku posesji inwestora i wsiąkały w grunt.

Zastosowanie zamkniętych urządzeń do gromadzenia odchodów pozwoli na wyeliminowanie lub istotne ograniczenie ich oddziaływania na strefę zabudowy mieszkaniowej.

Użyty na budowie sprzęt mechaniczny będzie pracować w granicach własnej działki inwestora, co pozwoli na ograniczenie oddziaływania prac budowlanych na sąsiednie tereny.

W trakcie realizacji inwestycji powstaną odpady (gruz budowlany, złom stalowy, opakowania po impregnatkach itp.), które będą składane i magazynowane zgodnie z przepisami o odpadach oraz ochronie środowiska.

Projektowany budynek w ramach funkcjonującego gospodarstwa rolnego nie będzie uciążliwe dla najbliższego otoczenia w zakresie emisji hałasu do środowiska i nie spowodują odczuwalnego pogorszenia lokalnych warunków akustycznych zarówno w porze dziennej jak i nocnej. Na podstawie analizy porównawczej z podobnymi obiektami inwentarskimi można stwierdzić, że poza granicami siedliska nie wystąpią wartości równoważnego poziomu dźwięku wyższe od 38-42 dB, zarówno w porze dziennej jak i nocnej.

W związku z powyższym oddziaływanie analizowanych obiektów na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkalnej praktycznie nie będzie występować. Poziom natężenia hałasu w odległości występowania najbliższej zabudowy mieszkalnej nie będzie odróżniany od panującego obecnie na tym terenie tła akustycznego.

Projektowane obiekty nie będą oddziaływać ponadnormatywnie na otaczające je środowisko oraz nie będą uciążliwe dla występującej w otoczeniu zabudowy zagrodowej w zakresie warunków aerosanitarnych. Realizacja inwestycji zgodnie z warunkami technicznymi, sanitarnymi oraz jej właściwa eksploatacja pozwoli na ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

Budowa nie będzie miała wpływu na zmiany w środowisku w odniesieniu do krajobrazu i zasobów przyrody, gleby, lokalnych zasobów surowcowych, flory i fauny oraz klimatu akustycznego.

8. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko

Ścieki bytowe

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zwiększenia ilości oraz rodzaju ścieków bytowych. Ścieki bytowe powstają na terenie budynku mieszkalnego i odprowadzane są do szczelnego zbiornika bezodpływowego-szamba. Inwestor posiada umowę na wywóz nieczystości ciekłych z podmiotem gospodarczym prowadzącym działalność w powyższym zakresie, które wywożone będą na gminną oczyszczalnię ścieków.

Odpady komunalne

Powstałe na nieruchomości odpady komunalne zbierane będą w pojemniki podstawione przez firmę uprawnioną do ich odbioru i oddawane zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania czystości na terenie gminy oraz zgodnie z harmonogramem odbioru odpadów komunalnych.

Wody zużyte pochodzące z przeprowadzenia prac porządkowych w pomieszczeniu.

Powstałe wody zostaną odprowadzone do zbiornika na gnojówkę i zagospodarowane w ramach stosowania nawozów naturalnych na własnym gruncie.

Zanieczyszczenie powietrza

Do najgroźniejszych substancji emitowanych do powietrza atmosferycznego z hodowli trzody chlewnej należy zaliczyć amoniak, siarkowodór i związki odoroczynne oraz metan (związki odoroczynne i metan nie są objęte normami prawnymi). Dla wielu substancji, stanowiących zanieczyszczenia gazowe wprowadzanych do powietrza z gospodarczej hodowli trzody chlewnej, próg wyczuwalności węchowej leży poniżej wartości dopuszczalnych (poziomów odniesienia). Podstawową trudnością w ocenie uciążliwości zapachowej jest brak jednoznacznego parametru o charakterze fizycznym (mierzalnym). Ponieważ bodźce zapachowe mogą wywierać określony wpływ na funkcje organizmu, należy je uwzględnić w normach higieniczno - sanitarnych, w tym w normach stężeń zanieczyszczeń w powietrzu środowiska zewnętrznego jak i na stanowiskach pracy. Całość powstających na terenie gospodarstwa emisji związków zapachowych (odoroczynnych złownnych) posiada charakter emisji niezorganizowanej i trudnej do jednoznacznego określenia.

W przypadku chowu i hodowli trzody chlewnej podstawowymi zanieczyszczeniami wprowadzanymi do powietrza atmosferycznego jest metan powstający w wyniku fermentacji jaka odbywa się w przewodzie pokarmowym zwierząt. Szczególnie wysoką emisję charakteryzują się przeżuwacze. Ilość produkowanego metanu z fermentacji jelitowej zależy od gatunku zwierzęcia oraz charakterystyki i ilości jego pożywienia.

Ponadto w przypadku rozpatrywanego gospodarstwa uciążliwość zapachowa obiektów będzie dotyczyć:

- emisji odorów ciągłej związanej z trwaniem cyklu produkcyjnego,
- emisja odorów krótkotrwałej, w trakcie czyszczenia chlewni,
- emisji odorów niezorganizowanej pochodzącej z odchodów zwierzęcych,
- emisji odorów w trakcie transportu oraz rozprowadzania nawozów naturalnych na gruntach rolnych.

Źródłem odorów mogą być również procesy gnilne odpadów organicznych. Celem zapobieżenia emisji odorów należy zapewnić regularny wywóz nawozów naturalnych (przynajmniej raz na 6 miesięcy) oraz stworzyć właściwe warunki ich przechowywania i transportu na pole. Ze względu na stosowany system wentylacji grawitacyjnej w chlewniach oraz gromadzenie nawozów naturalnych w zbiornikach do magazynowania gnojówki, emisja zanieczyszczeń z rozpatrywanego gospodarstwa jest emisją niezorganizowaną.

Zanieczyszczenie powietrze z chlewni odprowadzane będzie do atmosfery otworem kalenicowym lub otworem okiennym. Ostateczny sposób wentylacji zostanie określony w projekcie budowlanym. Na podstawie opracowania A. Pilarczyk: Emisja metanu z fermentacji jelitowej przez zwierzęta gospodarskie w Polsce obliczone dla podobnej rozbudowy gospodarstwa wyniesie: amoniaku 0,049 kg/h; siarkowodoru 0,013 kg/h, metanu 0,536 kg/h.

Z prowadzonej hodowli świń:

Gatunek		System chowu	NH3 kg/szt/rok	CH4 kg/szt/rok	N2O kg/szt/rok
Lochy	prośne	Podłoga gładka/ściółka	0,4-4,2	21,1	Brak danych
	oprosione		0,8-9,0	Brak danych	Brak danych
Prosiaki	<30 kg		0,06-0,09	3,9	Brak danych
Tuczniaki	>30 kg		2,1-4,0	0,9-1,1	0,05-2,4

Podczas prowadzenia hodowli nie przewiduje się stosowania środków ograniczających emisję odorów do powietrza. Zbiorniki na gnojówkę będą zamknięte. W przypadku konieczności (wysokie temperatury powietrza, brak opadów deszczu) istnieje możliwość przykrywania obornika folią.

Postępowanie z padłymi zwierzętami.

Podstawowym odpadem powstającym podczas hodowli zwierząt to odpad o kodzie 02 01 80*(zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca) zostaną przekazane do tymczasowego magazynowania w kontenerze stalowym, umieszczonym w zamkniętym i oznakowanym pomieszczeniu i niezwłocznie odebrane przez uprawnioną jednostkę gospodarczą.

W przypadku stwierdzenia powyższej sytuacji należy:

- odpowiednio zabezpieczyć, przy wykorzystaniu możliwych środków własnych, zwłoki padłych zwierząt w taki sposób, aby uniemożliwić innym zwierzętom do nich dostępu, w tym przede wszystkim zabezpieczyć przed możliwością rozszarpania zwłok przez inne zwierzęta, a w szczególności dzikie,
- niezwłocznie powiadomić powiatowego lekarza weterynarii o fakcie padnięcia zwierzęcia oraz informację o ilości i gatunku padłych zwierząt,
- narzędzia, sprzęt lub materiały mające kontakt z padliną należy zdezynfekować lub zutylizować zgodnie z zaleceniem urzędowego lekarza weterynarii,
- po odebraniu zwłok padłych zwierząt przez właściwy podmiot, w miejscu w którym były one składowane, należy przeprowadzić dezynfekcję.

Zgodnie z obowiązującą procedurę, rolnik w wypadku padnięcia zwierzęcia w jego stadzie musi każdorazowo zgłosić ten fakt do zakładu utylizacji, który ma podpisana umowę z ARiMR. Następnie podczas odebrania zwierzęcia przez przedstawiciela takiej firmy właściciel zwierzęcia zobowiązany jest podpisać „Oświadczenia producenta rolnego”. Ten dokument uprawnia do skorzystania przez rolnika z dofinansowania przez ARiMR kosztów zabrania, transportu i utylizacji padłego zwierzęcia. Po zakończeniu prac firma utylizacyjna przedstawia ARiMR dokumentację, która to potwierdza a Agencja w imieniu rolnika przekazuje jej pieniądze za wykonaną pracę. Adresy i telefony firm utylizacyjnych z którymi ARiMR ma podpisane umowy są dostępne na stronie internetowej Agencji.

Odpady

Odpady powstałe podczas prowadzenia rozbudowanego gospodarstwa rolnego:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów w skali roku Mg
Odpady niebezpieczne			
1	02 01 80*	Zwierzęta padłe lub ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazująca właściwości niebezpieczne	0,1
2	15 02 02*	Sorbent materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	0,04
3	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	0,02
Odpady inne niż niebezpieczne			
1	02 01 82	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności	1,5
2	02 01 99	Inne nie wymienione odpady	0,02
3	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	0,03
4	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	0,02
5	14 04 05	Żelazo i stal	0,7
6	20 03 01	Niesegregowane odpady komunalne	1

Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.) wytwórca odpadów jest zobowiązany do stosowania takich sposobów produkcji, które zapobiegają powstawaniu odpadów lub pozwalają utrzymać na możliwie najniższym poziomie ich ilości, a także ograniczają negatywne oddziaływanie na środowisko lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi.

Działania będą prowadzone w tym kierunku aby :

- zapobiegać powstawaniu odpadów,
- zapewnić bezpieczne dla środowiska wykorzystanie odpadów, jeżeli nie udało się zapobiec ich powstaniu,
- zapewnić zgodny z zasadami ochrony środowiska sposób postępowania,
- unieszkodliwianie odpadów, przy czym na ostatnim miejscu jest unieszkodliwienie poprzez składowanie,
- wszędzie gdzie jest to ekonomicznie uzasadnione, prowadzona będzie minimalizacja odpadów,
- w celu ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów prowadzona będzie selektywna zbiórka,
- odpady w pierwszej kolejności poddawane będą odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania,
- przekazywanie wytworzonych odpadów odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenia,
- odpady, które nie mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania, powinny być , uwzględniając najlepszą dostępną technikę lub technologię, przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia,

- prowadzona ewidencja odpadów wytworzonych,
- utrzymywanie porządku na terenie, na którym prowadzona jest działalność,
- magazynowanie odpadów w miejscu opisanym i przeznaczonym do tego celu.

Przewidywane ilości powstających nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym

Roczną produkcję nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym obliczono posługując się wskaźnikami zawartymi w załączniku Nr 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.).

Odchody zwierzęce stare i płynne wykorzystywane są jako nawóz organiczny i okresowo trzy razy w roku wywożone na własne użytki rolne.

Rolnicze wykorzystanie gnojówki i obornika

Rolnicze wykorzystanie odchodów zwierzęcych w dawkach dostosowanych do potrzeb roślin i możliwości regeneracyjnych gleb jest całkowicie bezpieczna dla środowiska. Nawożone mogą być wyłącznie gleby o dobrej przepuszczalności i dobrych właściwościach sorpcyjnych, zdolne wchłonać ścieki i opad atmosferyczny.

Roczne i sezonowe dawki nawozów naturalnych w postaci płynnej i stałej powinny być zgodne z bilansem zapotrzebowania roślin na azot i potas i nie mogą utrudniać przebiegu procesu samooczyszczania gleb. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika odpowiednio 40 t/ha.

Rodzaj zwierząt	Liczba zwierząt wg stanu średniorocznego	System utrzymania			
		Ściółka płytka			
		Obornik		Gnojówka	
		Produkcja obornika (w t/rok) przez poszczególne zwierząt	Produkcja obornika(w t/rok)	Produkcja obornika (w m ³ /rok) przez poszczególne zwierząt	Produkcja obornika(w m ³ /rok)
maciory	30	7	210	3,6	108
prosiaki	340	1,2	408	0,9	315
tuczniaki	340	4,5	1530	2,4	816
RAZEM		-	2148	-	1239

Całość nawozów naturalnych powstałych w gospodarstwie znajdzie zastosowanie na własnych użytkach rolnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika

odpowiednio 40 t /ha. Obiekty inwentarskie i prowadzony proces chowu i hodowli zwierząt jest pod stałą kontrolą lekarza weterynarii, w tym również w zakresie sanitarnym i stosowania substancji chemicznych.

9. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Dla planowanego przedsięwzięcia z uwagi na miejsce, zasięg oraz znaczną odległość od granicy państwa wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

10. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia

Gmina Łobżenica na terenie, której planowana jest realizacja inwestycji leży w zasięgu dwóch Głównych zbiorników Wód Podziemnych: północno-wschodnia część gminy położona jest w obrębie GWP nr 133(zbiornik Młotkowo), objętego w całości wysoką ochroną. W czwartorzędowym piętrze wodonośnym GZWP nr 133 występują struktury hydrogeologiczne, w których zasilanie i drenaż wód podziemnych ma miejsce poprzez okna hydrogeologiczne typu erozyjnego łączące z innymi strukturami hydrogeologicznymi. Południowa część gminy położona jest w obrębie GZWP nr 138, objętego w całości najwyższą ochroną.

W granicach planowanego do realizacji przedsięwzięcia nie występują obszary objęte jakąkolwiek formą ochrony na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Najbliższe położonymi formami ochrony przyrody w pobliżu planowanej inwestycji są:

Rezerwaty

Zielona Góra – w odległości około 21,1 km od planowanego przedsięwzięcia. Jest to rezerwat leśny o powierzchni 96,09 ha położony jest w kompleksie lasów pokrywających Dębową Górę koło Osieka n/Notecią, należących do leśnictwa Zielona góra w Nadleśnictwie Kaczory. Został powołany na mocy Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 listopada 1968 r. z powierzchnią 14,61 ha. Rezerwat ten został powiększony na podstawie Zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. do obecnej powierzchni tj. 96,09 ha. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu dębowo - grabowego o cechach naturalnych z licznymi drzewami pomnikowymi (6 dębów o obwodzie do 4 m i brekinii o obwodzie do 1,70 m), stanowiska roślin chronionych, urozmaicona i atrakcyjna krajobrazowo rzeźba terenu oraz elementy kultury materialnej (cmentarz ewangelicki z XIX w.). Wyróżniają się wyraźnie trzy typy grądu. Niski z czyścem leśnym – w obniżeniach terenu z największym bogactwem florystycznym warstwy runa; wysoki z groszkiem wiosennym – na zboczach morenowych i nieco uboższy florystycznie od poprzedniego; kwaśny z trzcinnikiem leśnym – na szczytach pagórków zaliczony do najlepiej zachowanych w naturalnym stanie spośród bardzo nielicznych, znanych stanowisk tego interesującego zbiorowiska leśnego. Na uwagę zasługuje położenie tych lasów w bardzo urozmaiconym terenie moreny czołowej oraz dobry, miejscami niemal pierwotny, stan ich zachowania. Z rzadkich i chronionych roślin występuje tutaj: lilia złotogłów, wawrzynek wilczczyko, kruszczyk szerokolistny, przytulia leśna, turówka leśna, kostrzewa różnolistna. Dęby tworzące najwyższą warstwę drzewostanu osiągają wiek 250 lat i ponad 3 metrów obwodu. Do rezerwatu prowadzi droga gruntowa od drogi Osiek- Krostkowo. Wstęp dozwolony jest tylko na wyznaczonych ścieżkach

Parki Krajobrazowe

Krajeński Park Narodowy – w odległości około 13,6 km od planowanego przedsięwzięcia. Krajeński Park Krajobrazowy zajmuje północno-zachodnią część obszaru województwa kujawsko pomorskiego. Jest to Park o największej powierzchni w województwie, zajmuje 73.850 ha. Zróżnicowana rzeźba terenu polodowcowego, doliny rzeczne oraz ponad 100 jezior mają duży wpływ na krajobraz Krajny. Bierze tutaj swój początek dwanaście rzek z krystalicznie czystą wodą i podstawowym obowiązkiem wszystkich mieszkańców tej ziemi jest ochrona wszystkich cieków wodnych, rzek i jezior przed zanieczyszczeniem np. przez chlewnie bezściółkowe. Dominującym krajobrazem jest krajobraz rolniczy urozmaicony zadrzewieniami i licznymi oczkami wodnymi. Na bagnach i torfowiskach występują liczne rośliny chronione jak: rosiczka, żurawina błotna, bagno zwyczajne. Występuje tu bogata i różnorodna szata roślinna, są tu także chronione i rzadkie gatunki zwierząt. Lasy zajmują około 29 % powierzchni. Są one bardzo zróżnicowane, zachowały się tu prawie wszystkie zbiorowiska leśne, takie jak: bory sosnowe i mieszane, lasy liściaste, grądy, dąbrowy, buczyny oraz łągi i olsy. Lasy spełniają bardzo ważną funkcję w przyrodzie, ponieważ stanowią niezbędny element równowagi ekologicznej, gwarantują różnorodność i ciągłość życia na ziemi, chronią powietrze i glebę, zabezpieczają zasoby wodne oraz kształtują i wzbogacają krajobraz, w którym żyje człowiek. W Krajeńskim Parku Krajobrazowym znajduje się najwyższy położony punkt województwa kujawsko-pomorskiego – Czarna Góra w tzw. Górach Obkaskich. Na terenie Krajny zachowało się wiele obszarów o charakterze zbliżonym do naturalnego.

Obszary Mające Znaczenie dla Wspólnoty

Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Łobzonki i Bory Kujański – w odległości ok. 2,2 km od planowanego przedsięwzięcia. Leży w całości na Pojezierzu Krajeńskim, obejmuje znaczny obszar leśny (Bory Kujańskie), łącznie o powierzchni 17 240 ha (w tym 1025 ha na terenie Gminy Wyrzysk (dane obliczeniowe z Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego)), który obfituje w liczne rzadkie w regionie i kraju rośliny status - Rozporządzenie nr 5/98 Wojewody Pilskiego z 15 maja 1998r., Miejsce publikacji: Dz. Urz. Woj. Pil. Oznaczenie Dziennika Urzędowego: (Dz. Urz. Woj. Pil. Nr 13, poz. 83) oraz obowiązujące rozporządzenie nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. nr 7, poz. 138).

Dolina Noteci PLH300004 – w odległości ok. 18,7 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje fragment doliny Noteci między miejscowością Wieleń a Bydgoszczą. Obszar w większości położony jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i obejmuje 4 rezerwaty przyrody: Czapliniec Kuźnicki, Łąki Ślesińskie, Kruszyn, Skarpy Ślesińskie. Obszar jest w dużej części zajęty przez torfowiska niskie, z fragmentami zalewowych łąk i trzcinowisk, z enklawami zakrzewień i zadrzewień. Na zboczach doliny znajdują się płaty muraw kserotermicznych. W okolicach Goraja, Pianówki i Góry oraz Ślesina występują kompleksy buczyn i dąbrów, w tym m. in. siedlisk przyrodniczych: ciepłolubnej dąbrowy i mieszanych lasów zboczowych. Teren przecinają kanały i rowy odwadniające. Liczne są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Można tu zaobserwować m.

in.: zimorodka zwyczajnego, świergotka polnego, orlika krzykliwego, bąka, rybitwę czarną, bocian biały, błotniaka stawowego, błotniaka łąkowego, derkacza, dzięcioł czarny, dubelta, żurawia, bielika, bączka, gąsiorka, podróżniczka, kanię brunatną, kanię rudą, kureczkę zielonką, kureczkę nakrapianą, pokrzewkę jarzębatą. Teren w 80 % pokryty jest przez łąki i pastwiska, 6% stanowią grunty orne, 6% zajmują też lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000

Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego – w odległości około 22,8 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje pradolinę rzeczną o zmiennej szerokości od 2 do 8 km, która ma tu przebieg równoleżnikowy. Od północy obszar graniczy z wysoczyzną Pojezierza Krajeńskiego - maksymalne deniwelacje pomiędzy dnem doliny a skrajem wysoczyzny dochodzą tu do 140 m. Od południa pradolina jest ograniczona piaszczystym Tarasem Szamocińskim, zajęтым w znacznej mierze przez lasy, stykającym się z krawędzią Pojezierza Chodzieskiego. Znaczne części pradoliny zostały zmeliorowane i prowadzona jest na nich gospodarka łąkowa. W kilku miejscach pradoliny założono stawy rybne, na których prowadzona jest intensywna hodowla ryb – stawy Antoniny, Smogulec, Ostrówek, Występ i Ślesin. Zachodnia część pradoliny, objęta przez obszar, jest obecnie doliną Noteci. Część wschodnia jest doliną żeglownego Kanału Bydgoskiego, wybudowanego w końcu XVIII w., łączącego dorzecza Odry i Wisły. Teren w 83 % pokryty jest przez siedliska łąkowe i zaroślowe, 6% stanowią siedliska rolnicze, 4% zajmują lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Wody śródlądowe stanowią 5 % obszaru. W obrębie obszaru znajdują się 2 ostoje ptaków o randze europejskiej: Stawy Ostrówek i Smogulec (E37) i Stawy Ślesin i Występ (E38). Występuje tu co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej - w tym 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK) (zimorodek zwyczajny, orlik krzykliwy, bąk, rybitwa czarna, bocian biały, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, derkacz, cygrus bewickii, żuraw, bielik, bączek, gąsiorek, podróżniczek, kania czarna, kania ruda, siewka złota, kureczka zielonka). W okresie lęgowym obszar zasiedla około 10% populacji krajowej *podróżniczka* (PCK); co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: *bielik* (PCK) i *kania czarna* (PCK); w stosunkowo wysokiej liczebności występują *kania ruda* i *błotniak stawowy*. W okresie wędrowek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrowkowego *labędzia czarnodziobego*; stosunkowo duże koncentracje osiąga *siewka złota*.

Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk Natura 2000

Dolina Łobżonki PLH300040 – w odległości ok. 2 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar w części położony na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie". Obszar chroni rzekę Łobżonkę (Łobzonkę) wraz z fragmentami dopływów - Lubczą i Orłą oraz tereny do nich przyległe, stanowiąc jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych na Krajnie (Pojezierzu Krajeńskim). Osią obszaru jest około 60 kilometrowa dolina rzeki Łobżonki od okolic Białobłocia i Lutówka aż po dolinę rzeki Noteć (poniżej Osieka n/Not). W rzekach dominuje żwirowo-piaszczysty charakter dna i żwawy nurt nawiązujący do rzek podgórskich. Ostoję wyróżnia obecność bogatych florystycznie, właściwie wykształconych grądów w odmianie krajeńskiej oraz znaczne powierzchnie ekstensywnie użytkowanych łąk. Cechą ostoi jest bogactwo w siedliska i gatunki

z załączników I i II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz rola korytarza ekologicznego o znaczeniu ponadregionalnym. Można tu spotkać m.in.: bobra europejskiego, wydrę, żabięca lancetowatego, modrzewnicę zwyczajną, pajęcznicę liliową, próchniczka bagiennego, czermień błotną, turzycę bagienną, pluskwie europejską, kłoc wiechowatą, kukulkę krwistą, kukulkę plamistą, kukulka szerokolistna, wawrzynek wilczełyko, goździka piaskowego, naparstnicę zwyczajną. Teren w 30 % pokryty jest przez lasy, 23% stanowią łąki i pastwiska, 21% zajmują lasy iglaste a 18% lasy mieszane. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru a bagna 1%.

Dębowa Góra PLH 300055 – w odległości około 20,1 km od planowanego przedsięwzięcia. Proponowany do ochrony teren znajduje się na Obszarze Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i rezerwatu przyrody "Zielona Góra". Ostoja obejmuje wyniesione formy moreny, zbiorniki wodne i torfowisko przejściowe oraz drobne cieki uchodzące do Noteci. Jest to obszar usytuowany w granicach mezoregionu Pojezierza Krajeńskiego, należący do regionu kujawsko - pomorskiego, podprovincji Pojezierza Południowopomorskiego. Lokalnie jest silnie zróżnicowany morfologicznie, odznacza się dużymi różnicami wysokości względnej (od ok. 65 do 192 m n.p.m.). Najwyżej położonym punktem jest Dębowa Góra o wysokości 192 m n. p. m. Spływające wody polodowcowe doprowadziły do powstania licznych wąwozów rozcinających morenę czołową. Gleby są zróżnicowane. Na wysoczyźnie przeważają gleby płowe, mniej jest gleb brunatnych, stagnoglejowych i deluwialnych. Z tego terenu została po raz pierwszy stwierdzona obecność gleb o charakterze vertisoli (Nowiński 2004). Jest to nowy dla Polski typ gleb. Obecne są także gleby organiczne - torfy o różnym stopniu mierzalności. We wschodniej części znajduje się rezerwat Zielona Góra o dobrze udokumentowanych walorach przyrodniczych. W planowanej ostoi zdecydowanie przeważają ekosystemy leśne, głównie grądy. Znikome powierzchnie stanowią kwaśna dąbrowa, kwaśna buczyna oraz łąki i żyzny ols. Pewien udział powierzchniowy mają leśne zbiorowiska za tępcze: głównie z sosną pospolitą, świerkiem oraz modrzewiem. W kompleksie leśnym występują niewielkie nisze źródłiskowe. Siedliska higrofilne i wodne z podłożem organicznym zlokalizowane są w północnej części badanego terenu. Stwierdzono tam zarówno lasy bagiennne (ols i łąg jesionowo-olszowy), jak i bardzo trudno dostępne torfowisko przejściowe. Obecne są także eutroficzne zbiorniki wodne z łąkami ramienicowymi i płatami nymfeidów oraz astatyczne, podlegające planowanej ostoi znajdują się drzewostany sosnowe. Można tu zaobserwować m. in.: orlika pospolitego, łopiana gajowego, kopytnika pospolitego, dzwonka szerokolistnego, konwalię majową, kruszczyka połabskiego, kruszczyka szerokolistnego, kruszynę pospolitą, mannę gajową, przylaszczkę pospolitą, gajnika lśniącego, lilię złoto głów, grązel żółty, rokitnika pospolitego, wiechlinę odległogłosą, paprotkę zwyczajną, porzeczkę czarną, szczaw gajowy, jarzab brekinię, czyścieca prostego, pływacza drobnego, kalinę koralową, wykę leśną, barwinka pospolitego, fiołka przedziwnego, śnieżyczkę przebiśnieg. Siedliska liściaste zajmują tu aż 97%. Pozostałe procesowi zarastania. Na skraju lasu, na granicy obszaru stwierdzono płaty świeżej łąki rajgrasowej i fragmenty muraw. W bezpośrednim sąsiedztwie Natura 2000, 3% stanowią lasy mieszane.

Struga Białośliwska PLH3000054 – w odległości około 26,12 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje dolinę Białośliwki: krótkiego lecz bystrego dopływu Noteci, zasilanego wodami źródłiskowymi. Obszar wyznaczono ze względu na doskonale zachowane grądy i dąbrowy. Na zboczach doliny są źródliska (zespoły źródeł), w których

przed wojną obficie wytrącały się trawertyny (skała osadowa powstająca wskutek ubytku dwutlenku węgla z roztworu), na przykład na skutek wypływu wód podziemnych na powierzchnię. Dno rzeczki jest miejscami pokryte takimi skałami. W związku z powyższym można stwierdzić, iż znaczna odległość planowanej inwestycji od powyższych obszarów nie będzie na nie negatywnie oddziaływać.

.....
Podpis opracował

.....
Podpis inwestor